

MUTASAVVIFLAR ARASINDA GÖRÜLEN BAZI HATÂLİ DÜŞÜNCE VE HAREKETLER (3)

(...düünden devam)

"Kimi de var ki tenasül organını kestirir, onu kesmekle nefis şehvetinden kurtulacağını sanır. Bu da yanlış bir düşüncedir, onu kesmekle şehvetten kurtulamaz. Çünkü âfet dıştan değil, içten gelmektedir. Âlet kesilse de içteki illet durur. Bu, tersine, fayda yerine zarar getirir. Âfetin dıştaki âlette olduğunu, onu kesmekle şerrinden kurtulacağını sanan, hatâ eder.

"Öyleleri de var ki başlârını alıp yazılara, çöllere düşerler. Azıksız, susuz, bineksiz ve ıssız kalırlar. Böyle yapmakla sadıkların erdiği gerçek tevekküle ereceklerini sanırlar.

"Bir topluluk da sof giyer, eskimiş yamalı hırka giyer, şıra kabını sırtına alır, alacalı bulacalı şeyler giyer, işaretler yaparlar. Böyle yapmakla sûfiyyeden olacaklarını zannederler. Bunlar hatâdır. Çünkü bezenmek, kuşanmak, birisine benzemeğe çalışmak gibi şeyler sahibine hasret, nedâmet, azar, ayıplama, utanma ve kıyâmette ateşten başka bir şey sağlamaz.

"Kimi de yalan sözlerle, işaretlerle hakikate ereceğini sanır. Kimi de var ki yalnız belirli bir şeyi, o da gramla yer. Oruç, namaz, takva, setr, elbise, ağlama, haşyet ve vird ile meşgul olur. Başka bir gayesi yoktur. Bundan öte bir hal olmadığını sanır. Bu da hatâdır. (Çünkü bunlar gaye değil, vasıttır). Kimi de tasavvufun sema' yapmak, raksetmek, davetler ziyafetler çekip köleleri çağırmak, külfetli yemekler vermek, sema' esnasında vecde gelip dönmek, güzel sesle gazel okumak gibi şeylerden ibaret olduğunu zanneder. Bütün bunlar hatâdır. Çünkü dünya sevgisiyle beslenmiş kalbin, tenbellik ve gafleti âdet edinmiş nefsin sema'ı ve cömertliği ma'lûl(sakat)dür. Hareketi ve kıyamı tekellüftür" (Serrâc, al-Luma', s. 530-572).

"Bir sapık fırka da sanmış ki hürriyet ubudiyyetten üstündür. Çünkü halk arasında hürlerin en üstün derecede olduğu söylenir. Onlara göre Allah ile kul arasında kulluk olduğu sürece o kula kul denir. Kul Allah'a kavuşunca hür olur. Hür olduğu zaman da kendisinden kulluk düşer. Bu fırka sapmıştır. Anlayışının ve ilminin azlığı yüzünden dinin aslını zayi etmiştir. Bu sapık fırka unutup ki kul, hakikatte kul olmak için Allah'tan başka her şeyden hür olması, masivanın köleliğinden kurtulması gerekir. Ancak o zaman Allah'a gerçek kul olur. Allah, böyle kullarına kul adını vermiştir: *"Rahman'ın kulları"* (Furkan: 63), *"Kullarıma benim ğafur olduğumu haber ver"* (

Hicr: 49)

demiştir. Meleklerine de kul demiştir:

"Onlar, ikram edilmiş kullardır"

(

Enbiya: 26)

. Peygamberlerine de kul ismini vermiştir:

"Kullarımızı an"

(

Sa'd: 45)

. Sevgilisine de kul demiştir:

"

Yakîn (ölüm) gelinceye kadar Rabbine kulluk et"

(

Hicr: 99)

. Resul-i Ekrem de kullukla övünmüştür.

(devamı yarın..)